

Dibuixos en prosa

ROIG, SEBASTIÀ.

El cogombre sideral.

Destino.

Barcelona, 2000. 246 pàgines.

Les nostres lletres haurien de congratular-se. Al costat d'aquells que reclamen *heavy metal*, pornografia o judicis en català, s'ha alçat un escriptor reivindicant la presència de «ronya» i «caspositat» en la nostra literatura. No és que es tracti de la simple denúncia d'una llacuna en la litera-

tura catalana, sinó que el demandant en qüestió, el figurenc *Sebastià Roig*, es veu amb cor d'omplir-ne el buit amb la seva primera novel·la.

Roig aposta per la cultura *pulp*, per l'expressió desproveïda de sumptuositat, per la subversió jocosa de les historietes més *kitsch* i per un argument que, a primera vista, replanteja en clau grotesco-irònic-*catxonda* títols tan fantasiosos com *Flash Gordon*. I és que la situació que ens presenta és alarmant, perquè Addaia, sadomasoquista i dictadora del seu planeta amb forma de cogombre, vol destruir la Terra mitjançant un canó que llança crispetes.

És, en efecte, prosa de còmic i còmica, que pren com a referència autors com Frederic Brown o Robert Sheckley i que, segons la modèstia de l'autor, no té cap altra intenció que ser un producte de consum immediat. Però el *Cogombre* de Roig no es limita en el simple pastix de ciència ficció o en el mer plantejament editorial que ell mateix advoca. El ritme trepidant del llibre enginya una mena de tebeo exclusivament narrat, una historieta sense il·lustracions, on cada paràgraf esdevé una vinyeta sense marc delimitatiu i on cada gest dels personatges, així com de l'acció tota, és suplert per apassionades descripcions, grotescos diàlegs o, fins i tot, nombroses i múltiples onomatopeies.

A més, malgrat l'origen valencià dels tres herois, l'autor s'empeca un vocabulari ben curiós, ja que entrecreu el lèxic popular d'un empordanès parlant a la plaça del Gra amb tota una fantasiosa terminologia de colors còsmics i siderals d'un avançat segle XXI. I el més sorprenent és que no grinyola. Com tampoc fa mal d'ulls que, tot i que s'enclausa dins un esquema clàssic, el del còmic, Roig es passegi per l'encotillament d'aquest gènere amb prou llibertat. Qui sap si, tot just, la saga del *Cogombre* s'ha estrenat amb aquesta curiosa novel·la.

Guillem Molla

